3e JAARGe. № 173.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.– ℔ halfjr. ƒ 12.– ℔ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenbezn. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa „ do. „ 50.–

De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

VRIJDAG 20 JULIJ 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het segel.

Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.

Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

(*Voor het land.*) **Op Maandag den 6den Augustus aanstaande** zal ingevolge bekomen magtiging, door den onder Directeur der Genie in de 3de Militaire Afdeeling op Java, ten zijnen bureele aan de *Krambangan* gelegen, in het openbaar worden aanbesteed, de levering van diverse goederen, in **1862** voor het Genie Departement benoodigd; als: HANG- en SLUITWERK, IJZERWERK, GEREEDSCHAPPEN, GLASWERK, VERFSTOFFEN, EUROPESCHE METSELSTEENEN enz. nader omschreven in de voorwaarden, die ter lezing liggen ten bureele van de handels-vereeniging en van den ondergeteekende, bij wien tevens nadere inlichtingen kunnen worden verkregen.

SOERABAYA, *den* 29 *Junij* 1860.
De onder Direteur voornoemd,
(955) **J. C. R. STEINMETZ.**

UITBESTEDING.

Op Woensdag den 1sten Augustus aanstaande
des voormiddags ten 10 ure

zal op het bureau van den ondergeteekende openbare uitbesteding worden gehouden voor de levering van:

24 stuks SLAGT-OSSEN,

ten behoeve der troepen te BANDA.

De voorwaarden liggen dagelijks, met uitzondering van zon en feestdagen, van 's morgens 7 tot 12 ure ter lezing op genoemd bureau, alwaar mede verdere inlichtingen te bekomen zijn.

Soerabaya, *De Onder Intendant der* 1e. *klasse*
den 16e *Julij* 1860. *in de* 3e *militaire afdeeling op Java,*
(1062) **Hk. VEMER.**

UITBESTEDING.

Op Woensdag den 5den September aanstaande,
des voormiddags ten 10 ure

zal op het bureau van den ondergeteekende openbare uitbesteding worden gehouden voor de levering van:

2000 stuks SLAGT-OSSEN,

ten behoeve der troepen in de wester afdeeling van BORNEO.

De voorwaarden der uitbesteding liggen dagelijks, met uitzondering van zon en feestdagen, van 's morgens 7 tot 12 ure, ter lezing op genoemd bureau, alwaar mede nadere inlichtingen te bekomen zijn.

SOERABAYA, *De Onder Intendant der* 1e *klasse*
den 16e *Julij* 1860. *in de* 3e *militaire afdeeling op Java,*
(1063) **Hk. VEMER.**

De brug gelegen aan den weg voor het erf van de scheepsbouwmeesters CURTIS & DORMAAR, zal op *Woensdag, Donderdag, Vrijdag* en *Zaturdag den* 18*den* 19*den* 20*sten* en 21*sten Julij,* voor de passage van rijtuigen gesloten zijn.

De Assistent Resident voor de policie,
(1059) **E. DIBBETS.**

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Zaturdag den 21*sten Julij* 1860.
In het Pakhuis van den chinees *Tan Bindjang* in de Kampong Baroe, van 110 Paarden. (1021)

Op Maandag den 23*sten Julij* 1860.
Voor het kommissiehuis van den heer *Deeleman* van meubelaire goederen op aanvraag van den Luitenant *Schmulling.*

Op Lingsdag den 24*sten Julij* 1860.
Bij den heer *J. W. Kok* in de kampoong Ketapang van diverse goederen.

Op Woensdag den 25*sten Julij* 1860.
Bij de Heeren *Adam & Co.* in de chin. kamp van diverse goederen.

Op Donderdag den 26*sten Julij* 1860.
Bij den heer *Nicolai* aan de Kalimaas van scheepsbehoeften.

Op Vrijdag den 27*sten Julij* 1860.
Bij den heer *D. D. van Boeckholtz* in de chin. kamp van diverse goederen. (1073)

HUWELIJK.

Getrouwd:

S. MARTHERUS
MET
M. J. C. SCHLENKEN.

SALATIGA, 15 *Julij* 1860. (1074)

VENDUTIE

Op Zaturdag den 21*sten Julij a. s.*
In het pakhuis van TAN BINDJANG, te *Kampong Baroe,* schuin over het waterhuis,
DOOR
D. D. VAN BOECKHOLTZ.
tegen 2°/o vendu Salaris.
VAN

110 PAARDEN,

waaronder verscheidenen van 4 VOET HOOG, en waaronder ook 5 MERRIES.

Pas aangebragt van Sandelhout per de bark *Judal Barie.*
(1043)

VENDUTIE WEGENS VERTREK

Op Maandag 23sten Julij
voor het Commissiehuis
VAN
A. H. DEELEMAN.

Van den inboedel van den Luitenant SCHMULLING.
(1072)

OP VENDUTIE

van Maandag 23 Julij
BIJ
A. H. DEELEMAN.

Zal nog worden verkocht voor Rekening van belanghebbenden.

N°. 383/423 41 kisten à 50 p°. 6/4

Beschadigde Madapollam.

(1075)

VENDUTIE.

Maandag 23 Julij 1860
TE
PODJOK (GRISSEE)
van **119** onverkocht geblevene Gouvernements

HOUTWERKEN.

De vendumeester,
(1065) **W. CASTENS.**

OP VENDUTIE

van den 24 Julij 1860
BIJ
J. W. KOK
in de kampoong *Ketapang.*

Zal worden verkocht diverse goederen bestaande uit: **Stoelen, Banken, Tafels, Hang-** en **Staande Lampen, Stolpen, Ledikanten, Kasten, Klokken, Schilderijen, Spiegels, Draai-Orgel, Chitzen, Jaconetten, Zadels, Paarden, Goud** en **Zilverwerk, Koffij, Bladkoper,** diverse **Dranken,** enz.

(*Goederen kunnen bijgebragt worden.*) (1066)

EEN OUDEJAARS-AVOND.

(*Vervolg.*)

„Mijn hemel! wat is er?" klonken eenige stemmen binnen den omnibus.

„'n Koffer gevallen," zei een kleêrmakersgezel, die knevels droeg, en precies een luitenants-stem had.

„Is 't anders niet! rij op kondukteur!" schreeuwde een jong heertje, die goddank! geen vader, en slechts 'n zwakke moeder had — zwak naar ligchaam en geest — naar wie hij zoo vurig verlangde.

„'n Koffer...? 'n zwartje...?" piepte een vijfvoetsdametje, dat wel niet mooi, maar toch voor goddank! (1) bewaard was.

„Nee, 't is 'n bruine, 'n stevige met een F er op," antwoordde de man die naast het portier zat en blijde was, zóó om den hoek heen, alles te kunnen waarnemen, zonder meê in de confuzie te zijn.

„'n Bruine met een F, die's van een ander, *dieu merci,*" hernam het dametje, en zich ter zij tot haar buurman wendende, die na het laatste berigt ongeduldig aan 't schuiven was geraakt, en pogingen aanwendde om het weêrspannige raampje achter zich omlaag te werken, voegde zij er bij: „'k Heb *eau de Cologne* er in, weet u, 'n heel kistje, voor..."

„Dat raakt me geen weerlich!" gromde de vriendelijke buurman. „Dat do... sche ding!" Eindelik!" en het hoofd naar buiten stekende riep hij bulderend: „Heeft ie letsel gekregen...?"

„'t Is niemendal, hij bloeit maar 'n beetje," antwoordde de kondukteur, die druk in de weer was om den ongelukkig verminkte met zijn roodbonten zakdoek het hoofd te omwinden.

„Bloeijen ...!? M'n koffer!!" bulderde de man weder.

„Ezels! is dat voor je goederen zorgen? Aangeven zal ik het, als er maar *één* splinter gedeerd is. 'k Zou God danken als jelui rekels *en corps* je ontslag kreegt. Of je voorzigtig zoudt worden!"

Wouter de conducteur antwoordde niet. De toestand van den man, die door de onvoorzigtigheid van den sjouwerman, of inderdaad door het overwigtige van den koffer, zoo jammerlijk te pas kwam, wekte zijne bezorgdheid in de hoogste mate. 't Voorval had aan *zijn* wagen plaats gegrepen. Kees beweerde dat het zijn schuld niet was, hard en dikwijls genoeg had ie: „Wouter pak aan," geroepen, totdat er geen houwen meer aan was geweest. Als het verkeerd afliep, 't zou op zijn rekening neêrkomen. Gelukkig dat het vrij donker op die plaats, de ter aarde geworpene stil — hij kreunde bijna onhoorbaar — en de „duivel met zijn hakmes" (1) van het terrein was.

Geen vijf minuten later verliet de laatste vigilante het stationsplein. Te vergeefs had de voerman om een vrachtje gebedeld, totdat het gebeurde bij den omnibus hem goddank nog een ridje bezogde. Zoo goed mogelijk was de jammerlijk gekwetste er in gebeurd; goddank! (2) Wouter de kondukteur was 'm kwijt en Willem, de jongen die zijn spullen zou dragen, en wist waar ie wezen moest, Willem zat naast den vreemde, en hield een wagenkussen tegen hem aan, om hem zoo veel doenlijk, wat steun en gemak te bezorgen.

Geen aanlokkend begin voor den jongen cicerone. In een vigilant had hij wel nooit gezeten, maar er zóó in te zitten, naast een man waar hij nog straks meê gesproken had, en er nu uitzag alsof ie.... bah! dat was waarlijk geen baantje,

Willem had een schram aan den schouder gekregen, wel een ligte die geen pijn deed, maar 't was toch een schram en hij voelde hem ook. Hoe ligt had het hem kunnen treffen! Even goed als dien man, bah! Gelukkig dat hij er zóó was afgekomen, maar met dien stumpert had hij toch medelijden, en ofschoon hij geen antwoord op zijne vragen bekwam, zoo vraagde hij toch gedurig of ie nog pijn had, en of ie wel makkelijk zat.

In de D....straat, tusschen twee voorname manufactuurwinkels in, staat een smal huisje, slechts twee verdiepingen hoog, dat er slecht onderhouden uitziet, en vooral bij avond, door het kleurgewemel er naast, zelden in 't oog valt.

Wanneer de oude heer van Barle geen turfklant — ofschoon een kleine — van baas Joosting geweest ware, dan zou Willem hoogstwaarschijnlijk, evenmin als het overgrootste deel der stedelingen geweten hebben, waar

(1) Voor goddank, of o jémenie, bewaard: niet te leelijk om ten huwelijk gevraagd te worden.

(1) Politie-agent.

(2) Verveelt den lezer dit woordje ook? Geen wonder.

VENDUTIE,

op Woensdag den 25sten Julij a. s.

in de Chinesche kamp.

voor rekening van de Heeren

ADAM & CO,

DOOR

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Tegen 4 °/₀ vendusalaris.

Van de ondervolgende goederen als:

Groote **karpetten**, van verschillenden dimensien
Fraaije **alcatieven** superieure kwaliteit.
Ronden **voetebankjes.**
Een **ameublement** bestaande uit
2 Banken, 6 fauteuils en **12 stoelen** van
Notenhout en **gekleurd satijn Damast.**
Fluweelen tafelkleeden.
Piano. tabouretten met **rood fluweel.**
Toilet spiegels, waaronder met **marmeren bladen.**
Spiegels van diverse grootten, met **verzilverde** en **vergulde lijsten.**
Japansche zijde, goed voor jassen enz.
Japansche eetstellen.
Superieure **heeren hemden.**
Borstrokken.
Venster gordijnen met daarbij behoorende **franjes** en **koorden.**
Wollen dekens.
Laken in differente kleuren.
Engelsche **wagentuigen** met pleet gemonteerd.
Engelsche en Amerikaansche **provisien.**
Porter bier in heele en halve fleschen.
Champagne in heele en halve fleschen.
Manilla sigaren N°. 4 en 5. Havana model.
Madera wijn.
Wit linnen drill voor pantalons.
Ongebleekte do. „ do.
Longcloth van goede kwaliteit.
Glimmend katoen.
Batist.
Witte zakdoeken.
Modewaren.
Franjes.
Naalden en **spelden.**
Koperen hang-sloten.
Rhenosceros-hoorns.
Amerikaansche klokken.
do. tabak.
Loodwit.
IJzeren spijkers.
IJzerdraad.
Supérieure **Scheermessen** van Rodgers and sons.
Aanzetriemen van Cowvan.
Rozenolie.
Goudwerken.
Zijden stoffen voor vesten.
Europeesch kapleder.
Porceleinen vazen.
40 vaten **praauwspijkers,** zonder koppen. enz. enz.

NB. Bijgebragte goederen worden niet aangenomen.

(1005)

HOUT-VENDUTIE.

Woensdag den 25sten Julij 1860

TE

POELOE (GRISSEE).

Van p. m. 3000 BALKEN

toebehoorende aan den Heer P. C. van Royen. (1031)

LELANG

KAIJOE JATTIE,

Pada harie Rebo tangal 25 boelan Julij 1860

DI

Poeloe-Grissee.

nantie di leilang

3000 BALOK

jang kentjeng oleh toean P. C. van Royen. (1032)

VENDUTIE

Op Donderdag den 26sten Julij a. s.

BIJ

NICOLAI

voor de waterfabriek aan de Kaliemaas.

Van ROOD en GEEL KOPEREN BOUTEN, BLADKOPER en SPIJKERS, diverse IJZEREN KNIEËN en BOUTEN, DEKBALKEN en PLANKEN, MAHONIJHOUTEN DEUREN, JATTIE HOUTEN PLANKEN en BALKEN, IJZEREN KETTINGS en ANKERS alsook EEN PARTIJ PUIKE HARING enz. enz.

(1077)

LELANG

Pada hari Kemies tangal 26 Joelie

PADA TOEWAN

NICOLAI

die moekanja fabriek aijer die Kaliemaas,

darie BOUT TEMBAGA MERAH dan KOENING, TEMBAGA LEMPENGAN dan PAKOE, BESIE BENGKOK dan BOUT, BALOK DEK dan PAPAN, PINTOE KAIJOE MAHONIJ, KAIJOE DJATTIE dan PAPAN, dan BALOK, RANTEE BESIE dan DJANKAR, dan lagie IKAN HARING dan lain lain barang.

(1078)

VENDUTIE

Op Vrijdag den 27sten Julij a. s.

BIJ

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

van DIVERSE COMMISSIE GOEDEREN. (1076)

WILLIGE VERKOOP.

Op den 30sten Julij 1860.

Zal te Modjokerto publiek worden verkocht:

Het perceel, gelegen in de Campong *Galoean* aldaar, verponding N°. 1524, groot 2567,81 □ Nederl. Ellen met deszelfs nieuw GEBOUWD STEENEN HUIS enz.

Intusschen uit de hand te koop. (960)

SUIKER ETABLISSEMENT

PARANKANTROES.

Onder nader goedkeuring van het Gouvernement zal

op Woensdag den eersten Augustus,

des ochtends om 11 ure,

voor het Commissie-huis van Gebr. Roselie & Co te *Batavia*, ten overstaan van het vendu-departement door eenen Notaris worden verkocht: Het **SUIKER ETABLISSEMENT PARANKANTROES,** met het daarbij behoorende Gouvernements-contract van huur en verhuur van ruim 1000 bouws woeste gronden, met de zich daarop bevindende gebouwen, machineriën, inventaris, en den aankleve van dien; gelegen in de assistent Residentie *Krawang.*

Zijnde de voorwaarden van verkoop dezelfden als vroeger en ter lezing gedeponeerd ten kantore van de Heeren L. Saportas & Co te *Cheribon*, B. Kopersmit & Co te *Samarang* en Schimmelpenninck & Co te *Soerabaija*, en

Bij de Liquidateurs te Batavia der Firmas de Wehrdt Ruyl & Co en Ruyl, Cramer & Co.

W. REUB.
D. BAUDUIN.
(1071) **W. J. VAN DEN BROEK.**

Op de VENDUTIE

BIJ

J. LLOIJD & CO,

aan de Kaliemaas

zal alsnog verkocht worden:

20 VATEN SPIJKERS. (1067)

HOUTVENDUTIE

TE MODJOKERTO.

Op een nader te bepalen dag,

VAN P. M. 500 STUKS BALKEN,

afkomstig van den houtaankap te *Blitar* behoorend aan den heer W. B. Loudon, en liggende zeer geschikt voor den afvoer.

(1041) **L. H. ZANTHUIS, qq.**

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET VERTREK

VAN HET STOOMSCHIP

OENARANG,

Kapitein S. van Hulstijn.

Van hier is in de maand Julij bepaald op **Zondag den 8sten** en **Zondag den 22sten**

Nadere informatien te bekomen bij

De Agenten,

(954) **ADAM & CO.**

LOGE DE VRIENDSCHAP

TE

SOERABAYA.

Receptie in den eersten graad

op Zaturdag den 21sten Julij, 1860,

des avonds te 7 ure.

De fungd. Secretaris,

(1068) F. C. WILLEMSZ.

---

die heer woonde. Nu echter, ter bedoelder plaatse gekomen, opende hij het portier, sprong, op gevaar af van zijn beenen te breken, uit den nog voortrollenden huurwagen, en schreeuwde den voerman toe: „Hei! we zijn er."

Wat welligt zelfs de naaste buren niet wisten, wist vrij natuurlijk ook de jongen niet, dit namenlijk: dat die oude heer van Barle den vorigen nacht dezer wereld overleden was.

Van van Barle's leven en werken was tijdens zijn aardsche inwoning nooit een werk in 't licht verschenen; wat *wij* daarvan vernamen kan na zijn afsterven gevoegelijk door ons in de volgende regels gesteld worden:

'**t Was nacht toen zijn moeder hem baarde,**
Hij spaarde
En gaarde,
En stierf dezer aarde. 2)

Wil de lezer nog eenige bijzonderheden, wij kunnen hem melden, dat de man nooit naar de liefde eener vrouwe gestreefd had, zelfs niet in den tijd toen ook *hij* zijn lente had; 't woordje liefde had niet in zijn dictionnaire gestaan, geen aardsche.... wat dunkt u van de hemelsche....?

Gestorven was hij; goddank, zonder ooit in zijn leven een cent onnoodig verspild te hebben of weggeschonken. Het eenige wat hem uit de leer der godsdienst was bijgebleven, en zijne ziel had getroffen, was een verhaal uit den bijbel, het schoone verhaal der talenten; hij had niet slechts zijn talenten zilver en goud den woekeraren gegeven: neen, hij zelf had gewoekerd. Van zijn familiebetrekkingen weten wij, dat hij de laatste twintig jaren zijns levens een nichtje — neen daar behoeft geen knipoogje bij — een nichtje, eenig kind van een neef in den twaalfden graad, bij zich aan huis hield, die het bestier der povere huishouding had, en prompt wist, waar ze de lezing van *'t Handelsblad* moest aanvangen: bladzijde drie, zoowat in 't midden. Behalve dat meisje — niet mooi, niet *horrible*, weinig ontwikkeld, arm als Job — in zijn slechte dagen — bestonden er van den ontslapen heer van Barle nog twee bloedverwanten in den derden graad — twee heeren van Barle — zonen van zijnen ouderen, maar reeds jaren gestorven, eenige broeder.

Just en Govert, de broeders, en neven van den ontslapene, waren geslagen vijanden. Just aardde naar den oom, Govert niet. De oorzaak der vijandschap lag in de ligtzinnigheid des laatsten, en in de schraapzucht des eersten.

De middelmatige nalatenschap hunner ouders was door de zonen aanvaard. In vijf jaren tijds was Govert zoo ver gekomen — hoe, doet er niet toe — dat hij *was*, hetgeen men „op zwart zaad" pleegt te noemen. Oom van Barle aanspreken: kloppen op een grafsteen. Maar wát te doen?

Just! ja — Just leefde stil en zat er goed bij. Just had hem ontvangen, — goed! — Just had hem een, twee, drie dagen geherbergd, — goed! — Just had hem gekapitteld, — ook goed! — Just had hem eindelijk gezegd dat ie nu maar zien moest ergens als klerk te komen of iets anders te krijgen, — heel goed! — maar op de vraag of hij hem helpen wou, en een bagatelletje leenen, had Just gevraagd, of ie krankzinnig was? — gemeen! — Of ie meende dat ie „een schuldbrief op de eeuwigheid" zou aannemen? — heel gemeen! — of ie dacht dat zijn verkwistend leven hem onbekend was? en ten slotte, na heel veel meer, of ie wel als de wind, zijn biezen wou pakken? — eeuwig gemeen!

Toen, ja, toen had hij zijn biezen gepakt, maar eerst had hij nog een biezen voorwerp genomen en er broêr Just meê naar den kop gesmeten, — zonder te zien of het raakte, — gelukkig! het raakte niet.

Was het vreemd dat ze vijanden waren....?

Zou vijandschap, zelfs tusschen broeders, iets vreemds zijn?

't Kostte Willem Knop zeker heel wat moeite, om de jufvrouw, die de deur van 't huisje opende, te beduiden, dat de ongelukkige, die nog in 't rijtuig lag, *bepaald* hier moest wezen, omdat ie 't zelf gezegd had, toen ie nog spreken kon.

Ongaarne alleen met den ouden, overleden neef in huis blijvende, had het nichtje, na het sterfgeval, onmiddellijk een manspersoon als wachter genomen, dien de bakkersknecht haar bezorgd had.

(Wordt vervolgd.)

(1) De zetter merkt aan, dat hij iets dergelijks wel meer heeft gelezen. Helaas! zeer wel mogelijk.

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 20sten Julij 1860.

Aangekomen Passagiers.

Met het Ned. Ind. Stoomschip *Oenarang*, de heer H. D. Potter, L. Perret, Hoezoo en familie, Martherus en echtg. Lion, Pluim Mentz, Mevr. van Swieten, Mejufv. Niemann, Kraijenoord en familie, Mente, Baud, Mejufv. Riemsdijk, J. Hund, de Froideville en familie, J. J. de Buck, Musquetier, Camauer, Mevr. Steijn Parvé.

— Gister is in een huis, buiten de stad gelegen, een diefstal gepleegd ten gevolge waarvan eene waarde van ongeveer ƒ 600— is vermist. Eene van de javaansche bewoners van het huis beweert op den reuk af den dief te herkennen, die volgens dat getuigenis, een van de bedienden des huizes zou zijn.

Gelukkig is het voor de policie als de vangst wordt vergemakkelijkt door de bijzondere reuk die de dieven van zich geven.

FRANKRIJK.

De onthulling van het standbeeld, te Melun opgerigt ter gedachtenis aan Amijot, den vertaler van Plutarchus, heeft in tegenwoordigheid van eene groote menigte plaats gehad. Het standbeeld is geplaatst tegenover het stadhuis en is vervaardigd door den heer Godien.

— De generale kommissie voor de groote land bouwkundige tentoonstelling te Parijs, welke de volgende maand zal worden geopend, heeft verklaarddat het paleis der nijverheid niet ruim genoeg is om al de verschillende dieren, werktuigen en voortbrengselen uit het plantenrijk te kunnen bevatten. Ten einde dit gebrek te verhelpen zal het zuidelijke gedeelte van de Champs-Elijseés worden afgesetut en zullen daar groote tenten worden opgeslagen voor dat gedeelte der dieren en andere artikelen, welke niet in de gebouwen kunnen worden gerangschikt.

— Eenigen tijd geleden werd melding gemaakt van een persoon die in de gevangenis van Boulogne-*sur mer* wegens diefstal was opgesloten, onder den naam van Aron, en later erkend werd als deelgenoot van eene woeste rooverbende, zeventien man sterk, welke in het zuiden van Frankrijk werd gevangen genomen en welke, zonderling genoeg, successievelijk allen wisten te ontsnappen. Deze Aron, die uit de gevangenis van Pau was ontsnapt, werd wederom naar die stad teruggevoerd. Drie dagen geleden nu stond hij tegt voor het hof van Assizes van de Basses-Pijrénées, als beschuldigd van diefstal en rooverij. In antwoord op deswege gedane vraag door den president, verklaarde hij reeds de verschillende namen te hebben aangenomen van Alexander, Henri, Dufour, Léon, Martijn, Jacob, en Aron, doch dat zijn ware naam was David; dat hij had voorgegeven een Belg en roomsch-catholiek te zijn, doch dat hij daarentegen een franschman van geboorte en een jood was. Hij verklaarde verders dat hij reeds onder elk zijner aangenomen namen was veroordeeld; dat hij na zijne ontsnapping uit de gevangenis in 1851 naar Brussel vertrok, alwaar hij wegens diefstal tot vier jaren tuchthuisstraf werd veroordeeld, welke straf hij dan ook onderging; na eindiging van zijnen straftijd begaf hij zich naar Duitschland en Engeland; van daar was hij vertrokken naar Boulogne, alwaar hij werd gecondemneerd. Van de verschillende diefstallen en plunderingen die hij in 1858 en in 1859 had gepleegd werden bewijzen aangevoerd, en wel onder anderen deze: — Te Libbourne, alwaar hij zich eenigen tijd ophield, gaf hij zich uit voor eenen likdoornsnijder; door den schijn aantenemen van een opregte jood te zijn verwierf hij het vertrouwen van een rijk israëlitisch koopman, Dolveira genaamd. Dit vestrouwen wist hij goed te waarderen door den koopman voor eene waarde van 20.000 franken aan goederen te ontstelen. Te Baijonne deed hij inbraak in de winkels van een horlogiemaker en van eene kantwerkster, bij den een ontreemde hij voor eene waarde van 12000 franken, bij de andere voor 10.000 franken. Voor het hof werd de verklaring afgelegd dat de gevangene byzonder listig w s om zich te vermommen en dat hij met gemak verscheidene talen sprak. De jurij verklaarde den man schuldig en het hof veroordeelde hem tot twintig jaren dwangarbeid.

ITALIE.

De *Nord* geeft het volgende met betrekking tot den voortgang die Garibaldi in zijne operatien maakt: —

Wij hebben belangrijke mededeelingen ontvangen omtrent den loop der gebeurtenissen, waaruit wel eenige gevolgtrekking kan worden gemaakt wat den uitslag daarvan zal zijn in Sicilie. De agenten van Garibaldi hebben het consulaire ligchaam medegedeeld dat de inwoners van het eiland binnen kort zullen worden uitgenoodigd om zich te verklaren wat hunne opinie is betrekkelijk eene inlijving bij Piemont. Die vereeniging zal op voorwaarden plaats hebben zeer verschillend van die van midden-Italie. Onze korrespondent tracht aantetoonen dat Piemont, afgescheiden van hare binnenlandsche moeijelijkheden en van de gevaren van eenen buitenlandschen oorlog, door engagementen verbonden is, en op het oogenblik deze vrijwilige inlijving niet zou kunnen goedkeuren. De Graaf Cavour, zoo zegt hij, is te voorzigtig om een zoo gewaagd spel te spelen! hij zal de voorkeur geven aan een ontwijkend antwoord om het tegenwoordige te bewaren zonder de toekomst uit het oog te verliezen. De schrijver treedt daarna in beschouwingen over de motieven die invloed zullen uitoefenen op de houding van Europa tegenover eene daad zoo ernstig als de inlijving van Sicilie. Rusland, zoo merkt hij op, als daarbij het minste belang hebbende, zal zich van elke daad onthouden; Engeland is reeds nu genegen om de wettigheid van een *fait accompli* te erkennen; Oostenrijk is door het tracktaat van Zurich verhinderd om met de zaken van Italie zich intelaten, en an dat grondbeginsel, hetwelk van Frankrijk afkomstig is, zal zij niet wenschen aftegaan, daar zij dit doende zich zelve bloot zou stellen om alle sympathie te verliezen welke men thans nog voor haar gevoelt. De koning van Napels heeft dienvolgens niet zeer veel steun waarop hij kan rekenen tegenover zijne oproerige onderdanen; hij zal het zich bitterlijk beklagen van geen gehoor te hebben gegeven aan de zeer goede raadgevingen die hem zijn gedaan. Eene laatste opmerking is deze, dat wanneer het zoover komt dat Sicilie tot eene republiek wordt verklaard, alsdan Europa hare toestemming zal geven tot de inlijving bij Piemont. De argumenten van den schrijver kunnen wij evenmin aannemen als bestrijden; wij gelooven niet beter te kunnen doen dan te wachten tot dat de gebeurtenissen zullen hebben beslist of bovenstaande voorspellingen zullen bewaarheid worden; zij kunnen feiten worden, doch nu is het niet anders dan eene stelling die nog moet worden bewezen.

— De Generaal Fanti, minister van oorlog te Turijn, heeft de volgende circulaire gerigt aan de bevelhebbers der verschillende corpsen van het Sardinische leger: —

„Ik heb mededeeling ontvangen dat zekere zendelingen de kantonnementen der troepen afloopen en voordeel trekken van de onervarenheid der vrijwilligers om hen tot desertie te verleiden, daarbij voorgevende dat het Gouvernement dit oogluikend toeziet. Dit nu is bezijden alle waarheid; het departement van oorlog doet alles wat in haar vermogen is om het leven van den soldaat veraangenamen, doch de wetten op de desertie zullen ook ten strengste door haar worden toegepast. De bevelhebbers der legercorpsen worden uitgenoodigd om deze circulaire als eene order te beschouwen en om haar drie achtereenvolgende malen voor het front hunner troepen te doen voorlezen.

— De berigten uit Sicilie blijven in zekere opzigten nog zeer tegenstrijdig; alleen met betrekking tot den goeden uitslag van Garibaldis expeditie bestaat geenen twijfel meer. De heer Reuter heeft in Londen de volgende telegrafische depeche rondgezonden: —

„Napels, 23 Mei. Het geluk der troepen van Garibaldi wordt bevestigd. Verders geen nieuws.

De *Patrie* zegt het volgende: —

„Te Parijs zijn uit goede bronnen twee depeches aangekomen. Volgens de eene zouden de napolitaansche troepen onder de wallen van Palermo slag hebben geleverd tegen de vrijwilligers van Garibaldi, en zouden de laatsten teruggeslagen zijn tot op den weg naar Partenico. Dit zou hebben plaats gegrepen in den namiddag van den 21 Volgens de andere depeche hadden de Garibaldianen de koninklijke troepen aangevallen en hen geheel verslagen. De uitslag van dit gevecht zou de onmiddellijke vernietiging van de werken van Palermo en die van Messina, Trapani, Catani en Sijracuse ten gevolge hebben. Wij moeten nog melding maken van een derde berigt, dat wij echter onder alle reserve doen. Volgens de laatste tijdingen van de kust wapperde in den morgen van den 22 nog de Napolitaansche vlag van de citadel van Palermo.

De *opinione Nationale*, welke reeds verscheidene malen goede en deugdzame berigten heeft gegeven met betrekking tot den togt van Garibaldi, zegt: —

„Eene telegrafische depeche van onzen bijzonderen agent geeft ons berigten uit Messina tot den 22 Mei. Op dien datum heerschte den grootsten schrik onder de militaire en civiele autoriteiten. De inwoners hadden in menigte de stad verlaten om zich bij Garibaldi te voegen, de vreemdelingen vertrokken in grooten getalle en de twintig duizend man, waaruit het garnizoen bestaat, lagen in de forten. Van de 6000 man, die van Palermo naar Calatafimi zijn gezonden om Garibaldi afbreuk te doen, zijn er slechts 1500 zonder wapenen teruggekeerd, de overigen waren gedeserteerd of gevangen genomen. Zij hadden vier stukken geschut in de magt van Garibaldi gelaten; deze had, toen hij voor Palermo verscheen, een magt onder zich van 20.000 man bestaande uit vrijwilligers en gewapende boeren. De inname van Palermo is op denzelfden tijd met den telegraaf van Brussel, Londen en Havas medegedeeld; uit deze verschillende bronnen is het blijkbaar dat de verzekering, als zoude Garibaldi de nederlaag hebben geleden, een valsch verdichtsel is geweest om 24 uren tijd te winnen en het algemeene ongeduld te misleiden. Verre van dat Garibaldi te Calatafimi het onderspit heeft gedolven, is Lanza door de vrijwilligers met de punt van de bajonet in Palermo teruggedreven. Het overschot van zijne divisie kwam Palermo binnen zonder wapenen, zonder bagage en in den meest ellendigen toestand. Garibaldi heeft eene proclamatie uitgevaardigd waarbij hij den sicilianen te kennen geeft dat, wanneer hem hunne heldhaftigheid vroeger was bekend geweest, hij dan zonder een enkel volgeling zou zijn geland.

Hetzelfde blad bevat in een postcriptum het volgende: —

„Men berigt dat Garibaldi meester is van het geheele eiland en tot Dictator is uitgeroepen geworden; de bevolking zou onmiddellijk worden uitgenoodigd tot eene algemeene stemming om zich te verklaren omtrent de inlijving van Sicilie bij het Italiaansche Koningrijk, onder den scepter van Victor Emanuel.

— De napolitaansche troepen hebben de provincien van Palermo en Trapani verlaten en hebben zich binnen de steden teruggetrokken. In Palermo heerschte de grootste wanorde. De provincien zijn in vollen opstand; 3000 insurgenten hebben zich bij de Garibaldianen gevoegd.

De stad is in staat van verdediging gebragt.

Er loopt een gerucht dat een gedeelte van Palermo reeds in handen is der inwoners. Men vertrouwt dat de koninklijke troepen de stad spoedig zullen verlaten.

De Generaal Lanza, die door den koning van Napels belast was met het overbrengen aan de sicilianen van gunstige beloften, schijnt te laat te zijn aangekomen. Volgens berigten heeft het volk zijne verklaringen weinig aandacht geschonken.

Te Napels en omstreken heerscht nog de meeste rust.

In navolging van het napolitaansche gouvernement, hetwelk een cordon van troepen heeft gelegd om te verhinderen dat de vrijwilligers de Abruzzen binnentrekken, heeft het roomsche gouvernement eenen gelijken maatregel genomen van uit Corneto, door de provincie Civita Vecchia, naar Ancona. Deze legerafdeeling heeft eene zeer gunstige strategische positie ingenomen, en heeft vliegende colonnes welke het land doorkruisen om elken overval te voorkomen.

— Door een lid van het parlement van Engeland werd onlangs de vraag geopperd of de secretaris van staat voor de buitenlandsche zaken het huis ook kon inlichten hoedanig den siciliaanschen opstand door de andere mogendheden van Europa en vooral door Frankrijk werd beschouwd. Lord John Russell gaf daarop ten antwoord dat hij niet wist hoe de andere mogendheden van Europa daar over dachten, doch dat hij mededeeling had ontvangen dat zich het gouvernement van Oostenrijk, noch dat van Spanje er immer aan zouden denken om ten behoeve van het napelsche gou-

vernement tegen den sicilaanschen opstand in het strijdperk te treden.

— Bij een besluit van het centrale committé der artillerie te Turijn is bepaald om al het in het koningrijk aanwezige bronzen geschut onmiddellijk in gegroefde stukken te veranderen.

AMERIKA.

Wij lezen in de *New-York Herald*:

Ongeveer drie honderd uitgevers van Westelijke en Zuid-Westelijke bladen, vergezeld door een honderdtal dames, hebben zich den 7 Mei naar den president Buchanan begeven en werden door hem ontvangen in het Great Eastern huis. De heer Michel, uitgever van de *News* van St. Louis, sprak in naam van zijne confrères eene voor den president vleijende rede uit. De president antwoordde als volgt:—

Mijnheer, ik ben gelukkig u en de honderden rondom u te kunnen begroeten, vooral wegens van de tegenwoordigheid der dames, daar zij nimmer komen om mij te verontrusten, maar mij altijd bekoren. In verzeker u dat gij hartelijk welkom zijt. Dit huis is geen paleis, wees daar zeker van; doch het behoort het volk, en de president die het bewoont is de eerste dienaar van het volk. De president heeft die bijzonderheid dat hij door het volk is verkozen, en hij heeft aan geene andere menschelijke magt trouw gezworen dan aan het volk. De verpligtingen die op den president rusten wegen zwaar, en binnen kort zal ik die nederleggen; wanneer de nieuwe president de pligten van zijn ambt zoo goed zal vervullen als ik die heb gevoeld, dan zal hij in waarheid gelukkig zijn. Het schijnt echter dat er niet velen zijn die het presidentschap op zich willen nemen. Wij hebben wel is waar kandidaten genoeg om de verschillende bekende partijen van het land te vertegenwoordigen; doch ik ben niettemin verzekerd dat het de geliefkoosde wensch is van het amerikaansche volk om de constitutie en de Unie te laten zoo als zij zijn. Ik van mijne zijde wensch de perken van onze oude geliefde Unie met niet eenen enkelen stap te overschrijden. Het verheugt mij hier zoovelen van de broederschap der uitgevers vereenigd te zien. Ik vooronderstel dat het effect daarvan heilzaam zal zijn voor ons zelven, door onze werkzaamheden niet meer te bemoeijelijken door die bitterheid welke de pers somtijds heeft gekenmerkt. Ik herinner mij eene anecdote welke juist hier van pas komt. Dezelve vond plaats tijdens ik afgezant was in Engeland. Ik sprak met een uitstekend staatsman, die tot mij zeide— mijnheer Buchanan, uit uwe nieuwsbladen zou ik opmaken dat het amerikaansche volk altijd de grootste schurken bij elkander zoekt, om daaruit een president te kiezen. Ik antwoordde hem, dat dit zoo scheen, doch dat het de eenigste weg was om een goed president te vinden.

— De laatste berigten uit de hoofdstad van Mexico geven nog niet het vooruitzigt dat de zoo gewenschte toenadering tusschen de twee tegen over elkander staande partijen spoedig zal plaats hebben. Er heerscht oneenigheid in het Juarez-kabinet te Vera Cruz, de beschroomdheid van Juarez heeft de stem tegengewerkt van den beroemden staatsman en financier Lerdodi Tegada. In de stad wordt eene verandering van ministerie besproken, zeker met het doel om de fondsen te doen rijzen. In het einde der vorige maand zou een uitvoer van 3,000,000 dollars aan zilver hebben plaats gehad, doch de eischen van de Miramon partij voor een geleide bij de verzending waren zoo buitensporig, dat het nog zeer twijfelachtig is of de kooplieden daartoe wel zullen overgaan.

EEN JUWEELTJE
VAN
B AUERBACH

DE POLICIEDIENAAR IN DE RATTENVAL.

Waarom zijn de meeste menschen, die er ijverig op gesteld zijn dat de wet heerscht en de overheid in eere worde gehouden; waarom, vraag ik, zijn de meeste menschen zoo blij, wanneer er een poets aan de policie gespeeld wordt. Zij behoort toch ook tot de overheid, en hoe! Laat zij zich dan niet overal gelden, schrede voor schrede, te paard en te voet, des daags en des nachts? Ja! dat is het juist Zij houdt de ordelijke en aan de wet getrouwe menschen veel meer bezig dan de onordelijke. Zij neemt een gezag aan alsof zij alleen mondig is en alle burgers onmondige kinderen zijn; op vele plaatsen wordt zij niet zoo als het betaamt door de burgemeesters en de burgers gehandhaafd, maar door menschen die men daartoe bepaald aangesteld heeft, en die iemand aanzien alsof zij zeggen wilden: *waarom kan ik u niet bij den kraag pakken?* —

En als men hen noodig heeft, dan zijn zij niet bij de hand.

De meeste ergernis echter is hierin gelegen, dat vele verordeningen niet schijnen te moeten dienen om de menschen te beschermen, maar om hen in toom te houden, en somtijds er nog eene trens bij te voegen. En eindelijk (om het register vol te maken) een hoofdgebrek is, dat de policiedienaar een verklikkersloon ontvangt, en ook geld voor de in hechtenis neming, alsof de verordeningen slechts bestonden om de menschen regt te kunnen straffen, en niet om ordeloosheden te verhoeden.

Hiervan kan de peetoom weder een staaltje vertellen, dat in eene stad gebeurd is, welke nu tot eene Duitsche bondvesting gemaakt wordt; en die tusschen den Rijn en den Donau ligt. Daar woont een eerzame schrijnwerker, die vele knechts in het werk heeft. 's Nachts, als zij vrij af hadden, wilden de knechts ook niet allen altijd te huis blijven, maar de een ging hier, de ander dáár eens heen. Nu kon de meester niet aan elk der knechts eenen huissleutel geven; maar aan allen gezamenlijk slechts eenen. Daarom maakten zij onder in de goot eene afscheiding, en leiden daar den sleutel in; die nu te huis kwam, nam dien, deed de deur open, sloot die weder toe en leide den sleutel weder in het hoekje. Nu werd echter de baas meer dan eens door de policie beboet, omdat men des nachts zijn huis open gevonden had. (Er bestaat eigenlijk geen billijken grond voor een dergelijk gebod, want indien iemand nalatig wil zijn, zoodat hij bestolen kan worden, is dat zijne zaak, en het gaat niemand aan.)

De baas hield het zijne knechts meermalen voor, dat zij zich behoorlijker moesten gedragen. Zij beweerden echter, dat zij altijd hadden gesloten; doch een van hen allen zeide: „ik geloof, dat de policiedienaar de schuilplaats van den sleutel ontdekt heeft, en dat hij zelf de deur ontsluit om het verklikkersloon te snappen; geef er eens acht op, ik zal ook eene belooning voor het gevangennemen verdienen. Hij timmert en beitelt nu iets achter de plants, waar gewoonlijk de sleutel gelegd werd. Des avonds bleven allen te huis. In het spookuur, tusschen elf en twaalf uren, hoort men jammerlijk kermen. De baas en zijne knechten kijken uit het venster, en zien den policiedienaar, die goed en wel met de linkerhand gevangen zat in de rattenval, die de slimme knecht voor hem gezet had. Hij had zich geheel tot den grond moeten bukken en jammerde nu erbarmelijk in deze gebogene houding. Alle buren kwamen er bij, en men liet den gevangene eerst los, nadat hij beloofd had alle ontvangene boeten terug te geven.

INGEZONDEN STUKKEN

Mijnheer *de Redacteur!*

Ik ben geen abonné op de *Oostpost*. Dat prouveert niets vóór mij, zult u welligt zeggen, en ik ben het in zóó verre met u eens dat ik mij op mijne qualiteit van *niet-Oostpost-abonné* ook niets laat vóórstaan. Ik begon er echter mijn schrijven mede om het u begrijpelijk te maken dat ik *nu* eerst voor den dag kom met eene opmerking, die mij als onwillekeurig werd ingegeven door een artikeltje in uwe courant van Dingsdag den 3 Julij, en die mij heden ochtend in eens anders huis in handen kwam.

Geloof nu niet dat ik eene aanmerking wil maken op dat artikeltje. Daar heb ik niet het minste plan op, want ik vind het zeer waar dat den ambtenaar die zelfs nog op 71 jarigen ouderdom met lust en ijver zijne betrekking blijft vervullen, alle lof verdient omdat hij arbeidt zoolang de gebreken des ouderdoms hem zulks niet onmogelijk maken,... omdat hij niet zonder noodzaak gebruik wil maken van bepalingen, die hem na een zeker tijdsverloop regtigen tot een ambteloos, veelal tevens nutteloos leven. Het is dus verre van mij dat ik op dat artikeltje de minste aanmerking zou willen maken, doch het lezen er van herinnerde mij eene andere verjaarpartij, groot en kostbaar, gegeven op den 70sten verjaardag van eenen chineschen grijsaard die, kort geleden, zijn ruim huis en erf te Ketabang openstelde om een aantal europeanen te recepiëren ten einde zij zich mogten verlustigen en vrolijk zijn.

Waren die Europeanen zijne vrienden?

Ik geloof er niets van, want,.... als ik mij niet vergis,...... dan werden de invitatie-billetten, zoo niet allen, dan toch grootendeels rondgedeeld van wege de policie. *Au premier abord* schijnt het eene grappige manier om dat ronddeelen van die billetten tot een attribut van Z. M. policie te maken, maar daarin ligt misschien eene zeer diepzinnige politiek die voor een gewoon mensch al te diepzinnig is. In het onderhavige geval bewijst het echter dat het geene vriendenpartij was, maar eene beleefdheid die de hoogbejaarde chinees wilde bewijzen aan een deel van het europesche gedeelte der Soerabaijasche bevolking, voor zooveel de beschikbare ruimte in 'smans huis en aan zijne tafel zulks toeliet.

Die beleefdheid was groot wanneer men in aanmerking neemt dat van al de genietingen die de gastheer zijne gasten aanbiedt, hij noch de zijnen iets genieten. De chinesche tafel is hun verre verkieslijk boven de tafel die hij voor de europeanen aanregt,... hij danst niet,.... ja, kan zelfs niet den tijd vinden om een vriendelijk praatje te maken met een vriend of bekende, wanneer zich zoo eenen onder de aanwezigen mogt bevinden.

Zooveel beleefdheid nu, mogt, dunkt mij van de zijde der europeanen wel worden beantwoord, en ik vind dat het weinig pleit voor de beleefdheid van den europeaan wanneer hij het rondzenden van die invitatie billetten nutteloos maakt, door ook zonder zulk een billet te hebben ontvangen, zich als genoodigd te beschouwen en daardoor de plaats weg te nemen voor de gasten.

Het heeft op dien avond veler aandacht getrokken dat er een aantal ongenoodigden in en uit liepen, eene grove onwelvoegelijkheid die men alleen heeft te verwachten van hen die te onbeschaafd zijn om niet zeer hinderlijk te zijn in welk gezelschap ook. Deze onwelvoegelijkheid echter ging uit van hen die niet waren genoodigd, en had dus kunnen vergoed worden door te grootere voorkomendheid en welleveudheid van de zijde der genoodigden gasten, doch, wel verre van dien, den grijzen gastheer is zelfs geen toast gegeven, zoodat de man al zeer weinig satisfactie heeft gehad van zijn feest.

Met het geven van zulk een toast kon zich natuurlijk niet iemand belasten die zich niet kon tellen onder de, *wat maatschappelijke positie aangaat*, meest notabelen onder de gasten.

Waarom hebben die slechts gegeten en gedronken, zonder den vriendelijken gastheer de luttele voldoening te geven van slechts ééne beleefde toast?

Moeijelijk is het om daarop te antwoorden, maar het komt mij voor dat wanneer de policie zich belast met de uitdeeling der invitatie-billetten, zij dan ook moest toezien dat hare keuze onder de ingezetenen werd geëerbiedigd, en het huis des feestvierenden niet als eene opene passar werd beschouwd, door dezulken die, bij besluit van de policie zelve, werden uitgesloten van de eer eener uitnoodiging.

En dan,....... zou het te veel zijn gevergd van de goedheid der policie dat die, des noodig bij afspraak, zorgde dat er bij zulke gelegenheden een toast werd uitgebragt ter eere van den gastheer, of een heilwensch voor de aanleiding tot het feest, opdat de tegenstelling tusschen chinesche beleefdheid en europesche onwellevendheid niet een al te sterk contract vorme.

Wilt u deze opmerkingen nu ook in uwe courant plaatsen. Zoo als ik u heb gezegd, ik zou er niet aan gedacht hebben om u dit te zenden als ik niet in dat artikeltje had gelezen hoe een achtenswaardig grijsaard van zijn verjaarfeest voldoening heeft gehad, en ik daardoor op het denkbeeld kwam dat u dan ook wel het verhaal zoudt willen opnemen van eenen grijsaard die van zijn verjaarfeest *geene* voldoening kan hebben gehad.

Vindt u mijn geschrijf misschien niet mooi? Welnu, dan voeg ik u hierbij een juweeltje van Auerbach, dat mijnheer van Lennep zelf heeft verheven tot den rang van juweel; plaats dat dan ook, dan verliest zich mijn geschrijf in den glans van het juweel, en zoo gaat het een met het andere er door.

Pt.

CORRESPONDENTIE.

De *Soerabaijasche Courant* van gister bevat een zeer geestig argument tegen een ingezonden stuk in den *Oostpost* No. 171. Wij stellen ons niet in de bres voor dat stuk, want even onpartijdig als wij ons blad hebben gepreteerd tot den aanval, hebben wij het ook geleend aan den verdediger; maar het frappeert ons dat men geene aanmerking meer zou mogen maken op de behandeling eener zaak die het boontjesspel van eenige vrouwen geldt en de onverschilligheid van een particulier kamponghoofd, alleen op grond dat er veel wordt gestolen. Volgens dit en nog ander schrijven, zou men tot het besluit moeten komen dat onder de javanen de eenigste ondeugd die geld eischt, het spel zou zijn. Wij kennen er meer.

De *ingezeten* onderwerpt zich aan het beslissend oordeel van hen die bescherming van personen en goederen wenschen te genieten. Er zullen er wel weinig zijn die zich niet onder die rubriek stellen.

Maar wie is die *ingezeten* die op een toon van authoriteit het gewraakte stuk met één magtwoord als logen te boek stelt? De jaksa, als een van de in zake geägeerd hebbende personen, zou zulk een toon kunnen voeren; maar de jaksa is de schrijver niet. Dan moet het zijn de,....... .... maar wat kan het ons schelen! laat die *ingezeten* zich er in verheugen dat de *Soerabaijasche Courant* zoo goed is geweest van zijne geestige suggesties op te nemen

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Naam van het Schip.	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schip in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
Julij 20	Ned. Ind.	St. Oenarang.	S. van Hulstijn.	223	Batavia.	16 Julij.	Samarang.	Soerabaija.	Adam & Co.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Hercules.	Detering.	Nederland	Fraser Eaton & Co.
〃	Prinses Amalia.	L. W. van Alkemade	〃	〃 〃 〃 〃
Hamburg.	Hafis.	Benderen.	ter Bevrachting.	〃 〃 〃 〃
Nederlandsche	Delftshaven	Schaap.	Onbepaald	B. Kopersmit & Co.
〃	Java	St kkel van Dam.	Onbepaald	〃 〃 〃 〃
〃	Schoonderloo.	Kruijt.	〃	〃 〃 〃 〃
Hamburg.	Philips van Marnix.	Duinker.	Amsterdam.	〃 〃 〃 〃
Engelsche	Equinox.	Thos. Willamson.	ter Bevrachting.	Hill Broekman & Co.
Nederlandsche	Wassenaar.	Hofstede.	Onbepaald.	Mc Lennan & Co.
〃	Ida Wilhelmina.	B. P. van Wijland.	〃	E. Ten Brinck & Co.
〃	Catharina Willemina	F. H. Popken.	Onbepaald.	〃 〃 〃 〃 〃
〃	Helme s.	A. Ressen.	〃	〃 〃 〃 〃 〃
Engelsche	Thames.	Bremer.	Lossende.	P. Kervel & Co.
〃	Regia.	Bisschop.	〃	〃 〃 〃 〃
Nederlandsche	De Pauline.	Post.	Nederland.	Schimmelpenninck & Co.
〃	IJssel.	C. Maarschalk.	Onbepaald.	〃 〃 〃
〃	Kijkduin.	Oldendorp.	Samarang,	〃 〃 〃
〃	Kandanghauer	W. Zeelt.	Nederland	〃 〃 〃
〃	Prins Frederik der Nederlanden	C. C. de Witt.	Onbepaald.	〃 〃 〃

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 20sten Julij 1860.

UITVOER.

Naar Macassar per het Nederl. Ind. schip *Soenah*, gezagv. HADJIE MOHAMAT SEMAN.

5 kisten lasting, 2 kisten gedr. katoen, 350 kelders arak, 8 kisten limonade, 7 collies meubels, MAC LENNAN & Co; 2 kisten doeken, 1 kist laken, SCHIMMELPENNINCK & Co; 50 collies meubels, B. KOPERSMIT & Co; 5 kisten kains, ANEMAET & Co; 20 kisten lijnwaden, HILL BROEKMAN & Co; 100 vaatjes boter, 1100 kisten zeep, 1 kist chitzen, 1 kist gendie, 2 kisten botervlootjes, 1 kist handschoenen, 5 vaten azijn, MATHIEU EBBS RUYS & Co.

Naar Bezoekie via Pasoeroean en Probolingo per het Nederl. Ind. stoomschip *Kraton*, gezagv. KARIDIN.

1 baal dekens, TJETIK SING; 1 kist saroongs, 1 kist kains, 1 baal dekens, 2 picols was, SAID AWAL SAWAT; 8 kisten rood katoen, 4 kisten wit linnen, OEN TIAN; 11 kisten lijnwaden, LIEM GOE TJAN 6 kisten madapollams, 2 kisten cambrics, 12 stuks rood katoen, SAID AGIL BIN AIJDROOS; 29 kisten gedr. katoen, TJIA TJINTJANG, 1 kist gedr. katoen, 2 kisten kains, 1 baal drills, KHO TIAM HOK; 10 kisten lijnwaden, LIEM BING LIANG.

Marktprijzen

SUIKER ƒ 16. @ ƒ 16½.—
RIJST (CARGA) ƒ 110 @ ƒ 130.—
Id. (WITTE) ƒ 150 @ ƒ 165.—
ARAK ℔ legger. ƒ 40.—
KADJANG MATTEN. ƒ 9 @ ƒ 12.—
ROTTING ƒ 7 @ ƒ 9.—
WISSELKOERS 102%

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag 22 Julij 1860.
's Morgens te half negen ure.
Ds. VAN STEEDEN.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 22 Julij 1860.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te 8½ ure.
Het Lof 's avonds te 6½ ure.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoo lang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.